

Copilul care nu știa ce să facă...

„A fost odată un băiat care locuia cu mama sa. El și mama sa erau amândoi săraci și nu avea un tată, dar nu îmi amintesc să fi știut vreodată care era motivul. Toată viața sa acest băiat făcuse ceea ce mama sa îi spusese și nu învățase niciodată cu adevărat să-și folosească propria minte. La prima vedere, poate foarte mulți părinți ar fi încântați să aibă așa un copil ascultător, însă așa cum vom vedea, acest lucru poate să nu fie întotdeauna de ajutor.

Exact de ce acest băiat nu gândea pentru el nu știu. Putem să încercăm să ghicim, ca de exemplu să presupunem că mama sa gândise întotdeauna și pentru el, sau se poate să fi fost prea speriat să gândească singur, ori e posibil să-l fi paralizat gândul că ar putea face greșeli, sau se poate să fi fost pur și simplu mai ușor să facă ceea ce i se spunea ori poate nu a putut fi deranjat să gândească singur. Ar putea fi foarte multe motive dar oricare ar fi fost acestea, aceasta era situația la momentul poveștii noastre. Pentru că nu aveau prea mulți bani, mama sa avea nevoie ca el să muncească pentru a o ajuta la plata chiriei și hranei. În fiecare zi, după școală și la sfârșit de săptămână, pleca prin localitate căutându-și ceva de lucru.

Într-o zi de luni și-a găsit de lucru la un depozit de construcții, la aranjarea unor saci de ciment. A fost greu dar era bine dezvoltat pentru vârsta sa și la sfârșit a primit 50 de lei pentru eforturile sale. Cum mergea spre casă, cu banii în mână, i-a scăpat și vântul i-a luat repede, înainte ca el să aibă ocazia să-i prindă. Când a ajuns acasă și a povestit mamei sale ce s-a întâmplat ea l-a dojenit: „*of, măi băiete*”, a spus ea, „*trebuia să îi pui în buzunar*”. „*Promit că data viitoare voi face cum spui tu*” a răspuns băiatul.

Mărți el a găsit de lucru la magazinul de alimente. Era mult mai ușor decât să aranjeze saci de ciment, dar nici recompensa nu a mai fost așa de mare. La sfârșitul zilei, vânzătorul i-a dat o cutie de ciocolată pentru eforturile sale. Amintindu-și ce promisese mamei sale a parcurs lungul drum până acasă. Când a scos cutia din buzunar pentru a o arăta mamei sale, ciocolata se topise. Din nou, mama sa l-a certat: „*Măi băiete, trebuia să aduci ciocolata într-o pungă*”. „*Îmi pare rău mamă*”, și-a cerut scuze băiatul „*îmi voi aminti data viitoare să fac ce spui*”.

Miercuri a primit o slujbă într-un magazin de animale. I-a plăcut să aibă grijă de animale, iar proprietarul, văzând acest lucru, i-a răsplătit eforturile dăruindu-i o pisică. Amintindu-și ce îi spusese mama sa, băiatul a pus pisica într-o pungă și a început să meargă către casă, însă pisica s-a cățărat rapid afară din pungă și a fugit. Când i-a spus mamei sale povestea, aceasta l-a certat din nou: „*Copil caraghios ce ești, trebuia să îi legi o sfoară în jurul gâtului și să o plimbi după tine*”. Din nou băiatul și-a cerut scuze zicând „*Îmi voi aminti data viitoare să fac ce spui*”.

Ei bine, joi și-a găsit de lucru la un măcelar. Când și-a terminat treaba măcelarul i-a dat un picior de vită. Băiatul s-a gândit că mama sa va fi încântată de eforturile sale, și, făcând ce ea îi spusese să facă, a legat o sfoară în jurul darului primit pentru munca sa și l-a târât până acasă. Acasă până la el au mers și toți câinii din împrejurimi, mușcând câte o bucată din carnea proaspătă. Când a ajuns acasă nu mai avea decât un os. Mama sa, care începuse să își piardă răbdarea, l-a certat din nou: „*Băiat caraghios ce ești, trebuia să o porți pe umăr*”. Încă o dată copilul și-a cerut scuze și a promis că data viitoare va face cum spune ea.

Vineri nu mai era de lucru în oraș așa că a ajuns să lucreze la o fermă dintr-un sat din împrejurimi. La sfârșitul zilei, țăranul i-a dat un măgăruș bătrân pentru eforturile sale. Amintindu-și ce îi spusese mama sa, a încercat să ridice măgărușul pe umerii săi, dar a descoperit că este prea greu pentru puterile sale.

Văzând că nu se poate așa, a încercat să-și amintească celelalte îndrumări: „*pune-l în buzunar*” spusese mama sa într-una din zile, dar măgărușul era prea mare și nu încăpea. „*Pune-l într-o pungă*” spusese mama sa în altă zi, dar cum nu încăpea în buzunar, nu ar fi avut cum să încapă nici într-o pungă. Chiar dacă ar fi reușit, își amintea cum fugise pisica și nu dorea să o dezamăgească pe mama sa din nou, în felul acela. Poate că se putea să îl lege cu o sfoară și să îl conducă așa până acasă. Cu siguranță, câinii nu ar fi mușcat măgarul așa cum o făcuseră cu piciorul de vită. Dar măgărușul și-a înfipt picioarele în pământ, încăpățânat ca un catâr, și a refuzat să se miște. Băiatul nu știa ce să facă. Toate sfaturile primite de la mama sa nu îl ajutau. Nimic din ceea ce îi spusese ea nu putea să îl ajute în situația în care se găsea acum.”

Ce crezi că a făcut? Cum crezi că ar putea rezolva problema sa? Dacă ai fi în locul lui ce ai face ca să duci măgărușul acasă? Și ce crezi că ar putea învăța băiatul din situația în care este și îi va fi util în viitor?

Adaptat după *101 Healing Stories for Kids and Teens* de G. W. Burns

Prof. consilier școlar Elena Stambuli, CJRAE Constanța